

Vec C-306/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

9. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Administratīvā apgabaltiesa

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. jún 2020

Žalobkyňa:

SIA Visma Enterprise

Žalovaná:

Konkurences padome

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Žaloba podaná lotyšskou obchodnou spoločnosťou SIA Visma Enterprise na Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) v oblasti vnútroštátneho práva hospodárskej súťaže, ktorou sa domáha zrušenia rozhodnutia Latvijas Republikas Konkurences padome (Rada pre hospodársku súťaž Lotyšskej republiky; ďalej len „Rada“), ktorá jej uložila pokutu z dôvodu, že v zmluvách uzatvorených uvedenou spoločnosťou s distribútormi jej produktov (dva účtovné programy) sa stanovilo zdržanie alebo vyhradenie zákazníkov pre dotknutého distribútora na určité obdobie (do šiestich mesiacov) pred uzatvorením kúpnej zmluvy, teda počas obdobia, v ktorom prebieha proces predaja.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

V prejednávanej veci, ktorá sa týka vnútornej situácie [členského] štátu, ale v ktorej sa majú uplatniť vnútroštátne pravidlá, ktoré sú v zásade analogické s pravidlami hospodárskej súťaže Únie, vnútroštátny súd žiada na základe článku 267 ZFEÚ o výklad článku 101 ods. 1 ZFEÚ, článku 2 a článku 4 písm. b) nariadenia č. 330/2010 s cieľom objasniť:

- či dohoda medzi výrobcom a distribútormi, podľa ktorej distribútor, ktorý si pred výrobcom zaznamenal potenciálnu transakciu so zákazníkom, má po dobu šiestich mesiacov od tohto zápisu, pokiaľ proti tomu zákazník nenamieta, prednosť uskutočniť proces predaja s príslušným zákazníkom, sa má považovať za kartel;
- či a za akých podmienok sa na uvedenú dohodu môžu vzťahovať výnimky stanovené v právnych predpisoch Európskej únie, okrem iného výnimky týkajúce sa výhradných distribučných systémov;
- aký význam môžu mať v tomto ohľade okolnosti, že i) ostatným zmluvným stranám (distribútorom) nebola uložená pokuta, ii) trhovú podiel distribučnej siete nepresahuje 30 %, a iii) zákazník distribútora má právo namietať proti tejto výhode, ako aj iné okolnosti prejednávanej veci.

Prejudiciálne otázky

1. Možno dohodu medzi výrobcom a distribútormi, o akú ide v prejednávanej veci (na základe ktorej má distribútor, ktorý predtým zaznamenal potenciálnu transakciu, počas obdobia 6 – šiestich – mesiacov od zápisu potenciálnej transakcie, prednosť uskutočniť proces predaja s dotknutým koncovým užívateľom, pokiaľ proti tomu tento koncový užívateľ nenamieta), považovať podľa správneho výkladu Zmluvy o fungovaní Európskej únie, za dohodu medzi

podnikmi, ktorej cieľom je vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v zmysle článku 101 ods. 1 [ZFEÚ]?

2. Vykazuje dohoda medzi výrobcom a distribútormi, o akú ide v prejednávanej veci, vykladaná v súlade s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie, známky umožňujúce posúdiť, či uvedená dohoda nie je vyňatá zo všeobecného zákazu kartelov?

3. Možno sa domnievať, že dohoda medzi výrobcom a distribútormi, o akú ide v prejednávanej veci, vykladaná v súlade s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie, predstavuje výnimku? Uplatňuje sa výnimka, ktorá umožňuje uzatvárať vertikálne dohody, ktoré stanovujú obmedzenie aktívnych predajov na území alebo skupine zákazníkov, ktoré si dodávateľ vyhradil výlučne pre seba alebo určil výhradne pre iného kupujúceho, ak takéto obmedzenie neohraničuje predaje zákazníkov kupujúceho, a ak trhový podiel dodávateľa (žalobkyne) nepresahuje 30 %, len na výhradné distribučné systémy?

4. Môže základný prvok dohody medzi výrobcom a distribútormi, o akú ide v prejednávanej veci, vykladanej v súlade so Zmluvou o fungovaní Európskej únie, pozostávať len z protiprávneho konania jediného hospodárskeho subjektu? Existujú za okolností prejednávanej veci, vykladaných v súlade s ustanoveniami Zmluvy o fungovaní Európskej únie, známky o účasti jediného hospodárskeho subjektu na karteli?

5. Existujú za okolností prejednávanej veci, vykladaných v súlade s ustanovenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie, známky o obmedzení (narušení) hospodárskej súťaže v rámci distribučného systému alebo o výhode v prospech žalobkyne alebo o negatívnom dopade na hospodársku súťaž?

6. Existujú za okolností prejednávanej veci, vykladaných v súlade s ustanovenia Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak trhový podiel distribučnej siete nepresahuje 30 % (žalobkyňa je výrobcom, a preto jej trhový podiel zahŕňa aj objemy predaja jej distribútorov), známky o negatívnych dopadoch na hospodársku súťaž v distribučnom systéme a/alebo mimo neho, a podlieha uvedená dohoda zákazu kartelov?

7. V súlade s článkom 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článkom 2 nariadenia Komisie č. 330/2010 z 20. apríla 2010 v spojení s článkom 4 písm. b) tohto nariadenia:

- uplatňuje sa výnimka na distribučný systém, podľa ktorého i) samotný distribútor (obchodník) si vyberie potenciálneho zákazníka, s ktorým bude spolupracovať; ii) dodávateľ predtým neurčil na základe objektívnych, jasne známych a overiteľných kritérií, špecifickú skupinu zákazníkov, pre ktorú každý distribútor poskytuje svoje služby; iii) dodávateľ na žiadosť distribútora (obchodníka) si vyhradí potenciálnych zákazníkov pre uvedeného distribútora; iv) ostatní distribútori nevedia alebo nie sú vopred informovaní o vyhradení

potenciálneho zákazníka; alebo podľa ktorého v) jediným kritériom pre vyhradenie potenciálneho zákazníka a stanovenie následného výhradného distribučného systému v prospech konkrétneho distribútora, je žiadosť uvedeného distribútora, a nie určenie zo strany dodávateľa; alebo podľa ktorého vi) vyhradenie zostáva v platnosti počas 6 – šiestich – mesiacov od zápisu potenciálnej transakcie (po uplynutí ktorých prestane platiť výhradná distribúcia)?

- možno sa domnievať, že pasívne predaje nie sú obmedzené, ak dohoda uzatvorená medzi dodávateľom a distribútorom obsahuje podmienku, že kupujúci (koncový užívateľ) môže proti uvedenej výhrade namietať, ale tento kupujúci nebol o tejto podmienke informovaný? Môže správanie kupujúceho (koncového užívateľa) ovplyvniť (odôvodniť) podmienky dohody medzi dodávateľom a distribútorom?

Uvedené ustanovenia práva Únie

Článok 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Článok 2 a článok 4 písm. b) nariadenia Komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20. apríla 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (Ú. v. EÚ L 102, 2010, s. 1).

Judikatúra Súdneho dvora

Rozsudok Súdneho dvora zo 14. marca 2013, Allianz Hungária Biztosító a i. (C-32/11, EU:C:2013:160), bod 20.

Vnútroštátny právny rámec

Konkurences likums (zákon o hospodárskej súťaži) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 151, 23.10.2001; v znení zmien a doplnení) (ďalej len „zákon o hospodárskej súťaži“), § 1, 2 a 11 (znenie § 11 ods. 1 tohto zákona je v podstate podobné so znením článku 101 ods. 1 ZFEÚ).

Ministru kabineta 2008.gada 29.septembra noteikumi Nr. 797 „Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam“ (nariadenie Rady ministrov č. 797 z 29. septembra 2008 o „Ustanoveniach o nepodriadení určitých vertikálnych dohôd zákazu kartelov stanoveného v § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži“) (*Latvijas Vēstnesis*, č. 153, 02.10.2008) (ďalej len „nariadenie č. 797“), bod 8.2.1 [obsah uvedeného bodu je podobný obsahu výnimky stanovenej v článku 4 písm. b) bode i) nariadenia č. 330/2010].

Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej

- 1 Žalobkyňa, SIA Visma Enterprise (založená zlúčením dvoch spoločností, ktorým bola uložená napadnutým rozhodnutím pokuta, a to SIA FMS Software a SIA FMS), je majiteľom autorských práv k dvom účtovným programom: *Horizon* a *Horizon Start* (ďalej len „dotknuté produkty“).
- 2 Žalobkyňa distribuovala dotknuté produkty sama, ako aj cez distribútorov, prostredníctvom uzatvorenia štandardných dohôd o spolupráci s distribútormi (ďalej len „sporná/é dohoda/y“).
- 3 Článok 4.1 spornej dohody (ďalej len „sporný článok“) stanovoval (v uvedenom texte sa žalobkyňa označuje ako „dodávateľ“ a distribútor ako „spoločník“):

„Pri začatí procesu predaja s určeným koncovým užívateľom musí spoločník zaznamenať potenciálnu transakciu v databáze vytvorenej dodávateľom, a to zaslaním elektronického formulára žiadosti stanoveného v prílohe 1 zmluvy, s vyplnením všetkých možných a dostupných informácií uvedených v prílohe 1. V prípade zaznamenaných potenciálnych transakcií bude mať prednosť uskutočniť proces predaja s dotknutým koncovým užívateľom spoločník, ktorý predtým zaznamenal transakciu, pokiaľ proti tomu koncový užívateľ nenamieta. Táto výhoda trvá počas 6 (šiestich) mesiacov od dátumu zápisu potenciálnej transakcie.“
- 4 Rozhodnutím z 9. decembra 2013 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Rada konštatovala, že sporný článok porušuje zákaz stanovený v § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži, a preto sa sporné zmluvy majú považovať za zakázané dohody, ktoré obmedzujú hospodársku súťaž medzi distribútormi. Rovnakým rozhodnutím bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 64 029,23 eura (45 000 LVL). Rada nepovažovala za vhodné ani potrebné pripísať zodpovednosť za spoluúčasť na karteli distribútorom. Rada tiež uviedla, že porušenie trvalo viac ako päť rokov a skončilo sa na podnet žalobkyne.
- 5 Žalobkyňa podala proti napadnutému rozhodnutiu žalobu na vnútroštátny súd. Vnútroštátny súd rozsudkom z 8. mája 2015 čiastočne vyhovel návrhu žalobkyne, pokiaľ ide o uloženie solidárnej pokuty dvom subjektom (dvom spoločnostiam, zlúčením ktorých bola žalobkyňa založená), ale v zostávajúcej časti žalobu zamietol.
- 6 Na základe kasačných opravných prostriedkov, ktoré podali obaja účastníci konania, Senāta Administratīvo lietu departaments (Správne kolégium Najvyššieho súdu, Lotyšsko; ďalej len „Senāts“) rozsudkom zo 16. júna 2017 zrušil rozsudok vnútroštátneho súdu z 8. mája 2015, a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Vnútroštátny súd rozsudkom z 13. septembra 2018 žalobu znova zamietol, pričom konštatoval, že napadnuté rozhodnutie bolo zákonné a dôvodné. Na základe neskoršieho kasačného opravného prostriedku žalobkyne, Senāts rozsudkom z 26. novembra 2019 rovnako zrušil rozsudok vnútroštátneho súdu z 13. septembra 2018, pričom uviedol, že uvedený rozsudok dostatočne

nepreskúmal tvrdenia žalobkyne týkajúce sa povahy dohody, jej právneho a hospodárskeho kontextu a zohľadnenia dôkazov o jej účinnom uplatňovaní.

- 7 Senāts okrem iného konštatoval, že vnútroštátny súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že výhrada „pokiaľ proti tomu koncový užívateľ nenamieta“, ktorá je súčasťou sporného článku, nebola relevantná. Podľa jeho názoru na určenie povahy, rozsahu a obmedzení dohody bolo totiž dôležité zistiť, ako ju účastníci dohody chceli vykonať, najmä to, ako by sa pristúpilo k možným námietkam zákazníkov, a aké by boli obmedzenia činnosti predávajúceho na základe námietky zákazníka. Okrem toho, podľa jeho názoru nezáležalo na tom, či zákazník vedel alebo nevedel o existencii tejto výhrady, alebo či vo všeobecnosti mal alebo nemal vedomosť o obsahu dohody. Dôležité bolo, ako sa očakávalo, že predávajúci budú konať v procese predaja, ak sa takéto námietky doručia. Senāts dodal, že obsah dohody by sa mal posúdiť na základe jej doslovného znenia a dôkazov predložených oboma stranami v konaní, ktoré by mohli preukázať skutočnú povahu dohody.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

O existencii porušenia

- 8 Podľa **Rady** režim stanovený sporným článkom, podľa ktorého distribútor pri zápise potenciálnej transakcie v databáze zákazníkov žalobkyne získava „prednosť uskutočniť proces predaja“, a táto výhoda trvá počas určitého obdobia, a to šiestich mesiacov, obmedzuje hospodársku súťaž medzi distribútormi a ich vzájomný konkurenčný tlak. Pokiaľ ide len o potenciálnych zákazníkov, distribútori nemajú možnosť vzájomne si konkurovať pri poskytovaní dotknutých produktov za výhodnejších podmienok. Priznanie uvedenej výhody predstavuje koordinované rozdelenie zákazníkov medzi distribútormi zo strany žalobkyne, čo obmedzuje hospodársku súťaž medzi nimi. Podľa Rady, keďže cieľom sporného článku je obmedziť hospodársku súťaž, sporná zmluva predstavuje obmedzenie z hľadiska cieľa, a preto nie je potrebné skúmať faktické uplatňovanie alebo účinky sporného článku. Podľa Rady zmienka „... pokiaľ proti tomu koncový užívateľ nenamieta“ uvedená v spornom článku, nie je relevantná pre posúdenie úrovne požadovaného dôkazu uplatniteľného na obmedzenie hospodárskej súťaže. Ak by sa uvedená podmienka mala zohľadniť pri určení úrovne dôkazu požadovaného v prejednávanej veci, obmedzenie hospodárskej súťaže by záviselo od plnenia dohody v praxi v prípade každého jednotlivého distribútora. Závažné obmedzenie hospodárskej súťaže však existuje bez ohľadu na správanie zákazníka.
- 9 **Žalobkyňa** popiera, že cieľom jej konania bolo vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže. Sporná zmluva nezavádza systém, v ktorom zápis potenciálnej transakcie vylučuje alebo obmedzuje hospodársku súťaž, keďže nebola uzatvorená vzájomná dohoda, podľa ktorej distribútori nepredložia svoje ponuky zákazníkovi zapísanému (vyhradenému) iným distribútorom, a žalobkyňa

sa neviazala, že dotknutého zákazníka nebude konzultovať s iným distribútorom. Podľa žalobkyne zápis žiadnym spôsobom nebráni iným distribútorom aktívne obchodovať so zákazníkmi, ktorí už boli priradení jednému z distribútorov alebo samotnej žalobkyne, a to ani v súvislosti s nasledujúcimi obdobiami. Zákazník má preto právo zvoliť si ktoréhokoľvek distribútora, čím je vylúčená možnosť rozdelenia trhu. Neexistujú iné okolnosti (okrem spornej dohody), ktoré by preukazovali spoločný cieľ strán rozdeliť si trh pokiaľ ide o zákazníkov. Ak distribútor nebol informovaný o konkrétnom vyhradení uskutočnenom iným distribútorom, nie je v skutočnosti obmedzený ani vyzvaný, aby upustil od ponuky pre zákazníka. Hospodárska súťaž medzi distribútormi sa preto žiadnym spôsobom neobmedzuje. Sporná zmluva taktiež nestanovuje donucovací mechanizmus ani sankcie. Žalobkyňa uvádza, že hoci Súdny dvor Európskej únie preskúmal podmienky rozdelenia trhu v rámci selektívneho distribučného systému založeného na distribúcii luxusných výrobkov, jeho závery týkajúce sa zákonnosti podmienok rozdelenia trhu sa vzťahujú na všetky zákonne odôvodnené systémy distribúcie (selektívne a výhradné).

O odôvodnení sporného článku (legitímny cieľ)

- 10 **Žalobkyňa** sa domnieva, že ak dohoda, ktorá obmedzuje možnosti predaja ďalšieho predajcu, vrátane určitých zákazníkov, má legitímny cieľ a uplatňuje sa primerane, takúto dohodu nemožno považovať za zakázanú podľa § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži. Uvádza, že výhoda poskytnutá sporným článkom podnietila distribútorov, aby aktívne konali pri distribúcii dotknutých produktov, to znamená, že distribútori aktívne obchodovali a navzájom si konkurovali. Žalobkyňa tvrdí, že zaobchádzala rovnako so všetkými distribútormi tým, že uložila rovnaké podmienky predaja všetkým svojim autorizovaným distribútorom, s ktorými sa zachádzalo podľa zásady poradia. Potrebná povaha sporného článku vyplývala z osobitostí odvetvia a dotknutého produktu. Podľa jej názoru sú totiž dotknuté produkty zložené účtovné programy, ktoré sa musia pravidelne aktualizovať a za určitých okolností sa musia prispôbiť osobitným potrebám príslušného zákazníka. S cieľom zabezpečiť, aby zákazník dostal kvalitný a účinný produkt (otázka, ktorý sa týka dobrého mena produktu), je potrebná kontrola práce distribútorov zo strany žalobkyne a pravidelné konzultácie medzi žalobkyňou a distribútormi o inštalácii dotknutého produktu a o návrhu špecifických riešení. Sporný článok okrem toho umožňoval žalobkyne ako výrobcovi plánovať svoje príjmy, identifikovať potenciálnych zákazníkov, rozhodnúť o investíciách do vývoja svojho produktu, efektívne využívať zdroje, stanoviť rovnocenné podmienky spolupráce s distribútormi, ako aj poskytnúť zákazníkovi zľavu výrobcu požadovanú distribútorom.
- 11 Podľa **Rady** sa sporná dohoda musí považovať za dohodu obmedzujúcu hospodársku súťaž z hľadiska svojho cieľa, predovšetkým vzhľadom na to, že žalobkyňa neposkytla racionálne a ekonomicky prijateľné vysvetlenie, ktoré by odôvodňovalo potrebu obmedziť právo distribútora ponúkať svoje služby zákazníkovi, o ktorom predtým informoval žalobkyňu iný distribútor, ktorý si tak vyhradil uvedeného zákazníka pre seba. Na identifikáciu potenciálnych

zákazníkov a na rozhodovanie o investíciách do vývoja svojho produktu nie je nevyhnutné vyhradenie zákazníkov, keďže možno použiť napríklad historické záznamy.

O možnej výnimke zo zákazu

- 12 **Žalobkyňa** sa domnieva, že sporná zmluva je oslobodená (výnimka zo zákazu) podľa bodu 8.2.1 nariadenia č. 797.
- 13 **Rada** s uvedeným tvrdením nesúhlasí, pričom tvrdí, že sporná zmluva obmedzuje zákazníkov, s ktorými sú distribútori oprávnení uvádzať dotknuté produkty na trh. Okrem toho uvádza, že bod 8.2.1 nariadenia č. 797 vo výnimočných prípadoch umožňuje obmedziť aktívne predaje (konanie distribútorov spočívajúce v aktívnom vyhľadávaní zákazníkov či už v rámci neobmedzeného územia, alebo vo vzťahu k neobmedzenému okruhu zákazníkov), ale zakazuje obmedzenie pasívnych predajov (prípady, keď sa distribútorovi priradí zákazník, ktorý nepatrí na územie alebo k zákazníkovi prideleným výhradne distribútorovi). Prípady výnimky sa uplatňujú len na situácie, keď existuje výhradný distribučný systém. Uvedené ustanovenie nemôže byť predmetom extenzívneho výkladu, ktorý sa vzťahuje na akýkoľvek prípad, v ktorom sa dosiahla „výhradná dohoda“, keď sa výrobok predá určitému zákazníkovi len raz. Podľa Rady preto sporný článok nezavádza výhradný distribučný systém. Podľa názoru Rady nemožno sporný systém považovať za výhradný, pretože nie je vopred definovaný a jeho výlučnosť je určená selektívne samotnými distribútormi. Nie je preto potrebné ani posúdiť prípadné obmedzenia pasívnych predajov. Nemožno zabrániť distribútorovi uchádzať sa o konkrétneho zákazníka, ak uvedený distribútor je schopný ponúknuť lepšiu cenu a kvalitnejšiu službu. Vyhradenie, o aké ide v prejednávanej veci, obmedzuje možnosť ostatných distribútorov ponúkať nižšie ceny a vyššiu kvalitu, čím sa zavádza obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa.

O počte porušovateľov

- 14 **Žalobkyňa** uvádza, že na účely zistenia porušenia by napadnuté rozhodnutie malo upresniť počet účastníkov, ktorí sa podieľali na porušení. Keďže napadnuté rozhodnutie nepovažovalo distribútorov za vinných z porušenia, konštatovalo len jediného porušovateľa. Na konštatovanie existencie kartelu by Rada mala určiť dvoch alebo viacerých účastníkov porušenia. Rada nedisponuje mierou voľnej úvahy na určenie zodpovednosti za protiprávne činy. Okrem toho sa sporný článok nezaviedol pre distribútorov najmä vzhľadom na to, že distribútori majú väčší prospech z uvedeného článku ako žalobkyňa.
- 15 **Rada** sa domnieva, že bola oprávnená nepripísať distribútorom zodpovednosť za kartel, keďže sa aktívne nezúčastňovali na uzavretí spornej dohody a ich vyjednávací pozícia voči žalobkyňi bola zanedbateľná. Podľa jej názoru na konštatovanie porušenia § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži v prípade kartelu nie je potrebné pripísať zodpovednosť všetkým účastníkom kartelu. Rada

zastavila konanie proti distribútorom nie z dôvodu, že v ich konaní sa nezistilo porušenie uvedeného ustanovenia, ale z dôvodov účelnosti.

O definícii relevantného trhu a trhovom podiele

- 16 **Žalobkyňa** uvádza, že Rada v rozpore s právnou úpravou, logikou a svojimi vlastnými závermi týkajúcimi sa vertikálnych dohôd, definovala jednotný trh, na ktorom pôsobí žalobkyňa (veľkoobchodná úroveň) a jej distribútori (maloobchodná úroveň). Podľa jej názoru ide o zásadnú chybu v definícii relevantného trhu s produktmi. Relevantný trh má zásadný význam, keďže Rada musela posúdiť uplatniteľnosť výnimiek stanovených v nariadení č. 797.
- 17 **Rada** uvádza, že definícia relevantného trhu nebola relevantná na účely zákonnosti napadnutého rozhodnutia, keďže predmetný kartel nebol oslobodený podľa nariadenia č. 797, a to nie z dôvodu, že boli prekročené hraničné trhové podiely stanovené v ustanoveniach tohto nariadenia, ale preto, že išlo o obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa.

Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 18 Vnútroštátny súd uvádza, že sporná dohoda vo veci samej nemôže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Keďže však uplatniteľné vnútroštátne ustanovenie, a to § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži, stanovuje rovnaký právny rámec ako článok 101 ods. 1 ZFEÚ, je nevyhnutné vyhnúť sa prijatiu iného kritéria v Lotyšsku v oblasti určenia vertikálnych kartelov.
- 19 V dôsledku toho na základe judikatúry Súdneho dvora, konkrétne rozsudku Allianz Hungária Biztosító a i. (C-32/11, EU:C:2013:160), bod 20, vnútroštátny súd dospel k záveru, že existuje právny základ pre podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania s cieľom objasniť, či povaha dohody, o akú ide vo veci samej (ktorá stanovuje, že v prípade zaznamenaných potenciálnych transakcií má distribútor, ktorý predtým zaznamenal transakciu, prednosť uskutočniť proces predaja s dotknutým koncovým užívateľom, pokiaľ proti tomu koncový užívateľ nenamieta, a táto výhoda trvá počas obdobia šiestich mesiacov od zápisu potenciálnej transakcie) umožňuje vyvodiť záver, že cieľom uvedenej dohody je objektívne vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci trhu.